

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta
Ústav pro dějiny umění

Posudek bakalářské práce:

Tereza Poláčková

Urbanistický vývoj žižkovské čtvrti ve druhé polovině 20. století.

Praha 2015

Žižkov je známou a vždy velice specifickou pražskou čtvrtí. Jeho nejkritičtější období pak byla nesporně nedávná doba, kdy se vážně počítalo s jeho plošnou asanací. Nerovnocennou náhradou pak mělo být unifikované sídliště.

Autorka si zvolila velice zajímavé a historicky poměrně mladé téma, čemuž přizpůsobila i svůj badatelský přístup. Je pozoruhodné, že se o tak známou kauzu vlastně nikdo další podrobněji nezajímal. Tereza Poláčková zde otevřela zcela novou složku bádání o naší nedávné historii.

Práce se nejdříve zabývá historií místa před vznikem Žižkov určující činžovní zástavby i její postupnou realizací. Velice zajímavé a inspirativní je propojení plánované plošné asanace s prvními pokusy o přestavbu Prahy již v průběhu 1. republiky. Jedná se o levicově orientovanou dlouhodobě působící linii libující si v utopických snech, které v realitě dopadají tragicky. Rovněž podrobný rozbor různých fází, kdy architekti mnohdy zápasili sami se sebou, zcela nekompetentní vstupy stranických složek i pohled místních obyvatel, to vše zde najednou vytváří barvitý obraz proměn názoru na bydlení a životní kulturu.

Prozatím jsem zmínil autorčin výklad mapující dramatickou, na výrazné zlomy a protichůdné názory bohatou historii městské čtvrti. Práce má ale daleko širší dosah. Právě autorčin přístup využívající i řadu osobních svědectví vytváří skutečně komplexní obraz doby. Tereza Poláčková předkládá neobyčejně působivé a díky mnohým konkrétním faktům i živě a přesvědčivě svědectví o době sklonku komunistické vlády. Již se nejedná pouze o demolici určité stavby, či celé čtvrti, ale o plasticky zachycený obraz dobové kultury a životních postojů. Pro většinu mladších zájemců je zde navíc dobře zmapován zcela odlišný svět včetně dnes již zapomínaného způsobu uvažování. Tento hluboký a na tak mladou autorku citlivý a současně i poučený vhled do dobové

atmosféry je jedinečným příspěvkem k naší historii, a to v té nejobecnější poloze. Práci lze považovat za sociologickou sondu do dané doby, a právě tento přesah bych hodnotil jako nejkvalitnější složku posuzované práce. Navíc si dovoluji spekulovat o to, že takto autorka možná ani nechtěla postupovat. Jestliže se ale z poměrně úzce profesně zaměřeného pohledu práce rozvinula do popisované šířky i hloubky, působí to ve výsledném vyznění o to přesvědčivější.

Závěry práce i vybraná dobová svědectví by si nepochybně zasloužily publikovat.

Závěr:

K výborné práci je nutno Tereze Poláckové jen pográtulovat a doporučit ji k obhajobě.

V Praze, září 2015

Ing. Petr Macek, PhD.